

Zevahim 7:4

(1) עולת העוף שעשאה למטון, כמעשה חטאת לשם חטאת,

רבי אליעזר אומר: מועלין בה.

רבי יהושע אומר: אין מועלין בה.

(2-א) אמר רבי אליעזר: מה אם חטאת, שאין מועלין בה לשמה, כששנה את שמה, מועלין בה, עולה, שמועלין בה לשמה, כששנה את שמה, אינו דין שימעלו בה?

(3-א) אמר לו רבי יהושע: לא! אם אמרת בחטאת ששנה את שמה לשם עולה, שכן שנה את שמה בדבר שיש בו מעילה, תאמר בעולה ששנה את שמה לשם חטאת, שכן שנה את שמה בדבר שאין בו מעילה!

א-2 – R. Eliezer

A	Hattat Lishmah – No Meilah (meat permitted)	Hattat Lo Lishmah – Meilah (meat forbidden)
B	Olah Lishmah – Meilah (altar) →	Olah Lo Lishmah - Meilah
	B > A	B > A

ב-2 – R. Yehoshua

A	Hattat Lishmah – No Meilah (meat permitted)	Hattat Lo Lishmah – changed to Olah → Meilah
B	Olah Lishmah – Meilah (altar) →	Olah Lo Lishmah - changed to Hattat → No Meilah
	B > A	B < A

Bavli Zevahim 67a

דאמר רב אדא בר אהבה, אומר היה רבי יהושע: עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת, כיון שמלק בה סימן אחד - נמשכת ונעשית חטא' העוף

Chapter 8

- (א) **כָּל הַזִּבְחִים שֶׁנִּתְעַרְבוּ** בַּחֲטָאוֹת מֵתוֹת, אוֹ בְּשׁוֹר הַנִּסְקָל... יָמוּתוּ כָּלם.
נִתְעַרְבוּ בְּשׁוֹר שֶׁנִּתְעַרְבָה בּוֹ **עֲבֵרָה**, שֶׁהִמִּית אֶת הָאָדָם... **בְּרוֹבֵעַ וּבִנְרֵבֵעַ**, וּבִמְקָצָה, וּבִנְעֻבָד, וּבִאֲתָנָן... יָרְעוּ עַד שִׁיסְתָּאבוּ, וְיִמְכְּרוּ, וְיִבִּיא בְּדָמֵי הַיָּפָה שֶׁבָּהֶן מֵאוֹתוֹ הַמִּין.
נִתְעַרְבּוּ בַּחֲלִין תְּמִימִים, יִמְכְּרוּ הַחֲלִין לְצָרִיכֵי אוֹתוֹ הַמִּין.
- (ב) קִדְשִׁים בְּקִדְשִׁים, מִין בְּמִינוֹ, זֶה יִקְרַב לְשֵׁם מָה שֶׁהוּא, [וְזֶה יִקְרַב לְשֵׁם מָה שֶׁהוּא].
קִדְשִׁים בְּקִדְשִׁים, מִין בְּשֵׁאִינוֹ מִינוֹ, יָרְעוּ עַד שִׁיסְתָּאבוּ, וְיִמְכְּרוּ, וְיִבִּיא בְּדָמֵי הַיָּפָה שֶׁבָּהֶן מִמִּין זֶה, וּבְדָמֵי הַיָּפָה שֶׁבָּהֶן מִמִּין זֶה, וְיִפְסִיד הַמוֹתֵר מִבֵּיתוֹ.
נִתְעַרְבוּ בְּבִכּוֹר וּבִמְעֻשָׁר, כָּלם יָרְעוּ עַד שִׁיסְתָּאבוּ, וְיִאָּכְלוּ בְּבִכּוֹר וּבִמְעֻשָׁר.
הַכֹּל יְכוּלִין לְהִתְעַרְבּוּ, חוּץ מִן הַחֲטָאוֹת וּמִן הָאֲשָׁם.
- (ג) אֲשָׁם שֶׁנִּתְעַרְבַּ בְּשִׁלְמִים, [יָרְעוּ עַד שִׁיסְתָּאבוּ]. רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר: שְׁנֵיהֶם יִשְׁחָטוּ בְּצִפּוֹן וְיִאָּכְלוּ כַּחֲמוֹר שֶׁבָּהֶן.
אָמְרוּ לוֹ: אֵין מִבִּיאִין קִדְשִׁים לְבֵית הַפֶּסוֹל.
נִתְעַרְבוּ חֲתָפוֹת בַּחֲתָפוֹת, קִדְשֵׁי קִדְשִׁים בְּקִדְשִׁים קִלִּים, הַנֶּאֱכָלִים לְיוֹם אֶחָד בְּנֶאֱכָלִים לְשְׁנֵי יָמִים, יִאָּכְלוּ כַּחֲמוֹר שֶׁבָּהֶן.
- (ד) **אֲבָרֵי** חֲטָאוֹת שֶׁנִּתְעַרְבוּ **בְּאֲבָרֵי** הַעוֹלָה, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: יִתֵּן לְמַעְלָה.
וְרוֹאֵה אֲנִי אֶת בְּשׁוֹר חֲטָאוֹת לְמַעַלן כָּאלוֹ הֵן עֲצִים.
וְחֻכְמִים אוֹמְרִים: **תֵּעֲבֹר** צוּרְתּוֹ, וְיֵצֵא לְבֵית הַשְּׂרִיפָה.
- (ה) **אֲבָרֵין בְּאֲבָרֵי** בְּעֲלֵי מוֹמִין, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: קָרַב רֹאשׁ אֶחָד, יִקְרְבוּ כָּל הָרָאשִׁין, כָּרְעִיו שְׁלֹאֲאֶחָד, יִקְרְבוּ כָּל הַכָּרְעִים.
וְחֻכְמִים אוֹמְרִים: אִפְּלוּ קָרְבוֹ כָּלם חוּץ מֵאֶחָד מֵהֶן, יֵצֵא לְבֵית הַשְּׂרִיפָה.
- (ו) דָּם שֶׁנִּתְעַרְבַּ בְּמִים, אִם יֵשׁ בּוֹ מֵרָאֵה דָם, כָּשֵׁר.
נִתְעַרְבַּ בִּיָּין, רֹאשִׁין אוֹתוֹ כָּאלוֹ הוּא מִים, **נִתְעַרְבַּ** בְּדָם בְּהֵמָה אוֹ בְּדָם הַחֲיָה, **רֹאשִׁין אוֹתוֹ כָּאלוֹ הוּא מִים**. רַבִּי יוֹדָה אוֹמֵר: אֵין דָּם מְבַטֵּל דָּם.
- (ז) **נִתְעַרְבַּ** בְּדָם פְּסוּלִין, **יִשְׁפֹּךְ לְאֵמָה**; בְּדָם תְּמִצִּית, **יִשְׁפֹּךְ לְאֵמָה**.
רַבִּי לְעֶזֶר מְכַשִּׁיר.
אִם לֹא נִמְלָךְ וְנִתֵּן, כָּשֵׁר.
(ח) דָּם בְּדָם בְּעֲלֵי מוֹמִין, **יִשְׁפֹּךְ לְאֵמָה**.
כּוֹס בְּכּוֹסוֹת, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: קָרַב כּוֹס אֶחָד, יִקְרְבוּ כָּל הַכּוֹסוֹת.
וְחֻכְמִים אוֹמְרִים; אִפְּלוּ קָרְבוֹ כָּלם חוּץ מֵאֶחָד מֵהֶן, **יִשְׁפֹּךְ לְאֵמָה**.
- (ט) הַנִּתְּנִין לְמִטָּן שֶׁנִּתְעַרְבוּ בְּנִתְּנִין לְמַעְלָן, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: יִתֵּן לְמַעְלָן.
וְרוֹאֵה אֲנִי אֶת הַתַּחְתּוֹנִים לְמַעַלן כָּאלוֹ הֵן מִים, וְיִחֲזֹר וְיִתֵּן לְמִטָּן.
וְחֻכְמִים אוֹמְרִים: **יִשְׁפֹּכוּ לְאֵמָה**.
אִם לֹא נִמְלָךְ וְנִתֵּן, כָּשֵׁר.

Chapter 9

ואין הציץ מרצה על היוצא Rashi 82a s.v.

אף על גב דפסולין שעלו לא ירדו ארצויי מיהא לא מרצו.

Sifra, Tzav, Parasha1, Perek 1, #2-6

(ב) ר' יוסי הגלילי אומר מתוך שנאמר כל הנוגע במזבח יקדש, שומע אני דברים הראוים למזבח ודברים שאינן ראוים למזבח תלמוד לומר כבשים, מה כבשים המיוחדים שהם ראוים למזבח יצא דבר שאין ראוי למזבח.

2) R. Yossi Haglili says: From (Shemoth 29:37): "All that touches the altar shall become consecrated," I would think that both things fit for the altar and things unfit for the altar are herein subsumed; it is, therefore, written (Shemoth 29:38): "And this is what you shall offer upon the altar: lambs, etc.": Just as lambs are fit for the altar, (so all thus fit are included) — to exclude that which is not fit.

(ג) ר' עקיבא אומר מתוך שנאמר כל הנוגע במזבח יקדש שומע אני דברים הראוים למזבח ודברים שאינן ראוין למזבח תלמוד לומר עולה, מה עולה מיוחדת שהיא ראויה למזבח אף כל דבר שראוי למזבח יצא דבר שאין ראוי למזבח.

3) R. Akiva says: From "All that touches the altar shall become consecrated," I would think that both things fit for the altar and things unfit for the altar are herein subsumed; it is, therefore, written (Vayikra, Ibid.): ("It is the) burnt-offering." Just as a burnt-offering is fit for the altar, (so all thus fit are included) — to exclude that which is not fit.

(ד) רבי יהושע אומר כל הראוי לאישים אם עלה לא ירד, היא העולה על מוקדה מה עולה שהיא ראויה לאישים אם עלתה לא תרד כך כל דבר שהיא ראויה לאישים אם עלתה לא תרד.

4) R. Yehoshua says: "It is the burnt-offering upon its firewood.": Just as a burnt-offering, which is fit for the fire, once it goes up, does not come down (whether fit or unfit), so all things that are fit for the fire, once they go up, they do not come down.

(ה) רבן גמליאל אומר היא העולה על מוקדה על המזבח מה עולה שהיא ראויה למזבח אם עלתה לא תרד, כך כל דבר שהוא ראוי למזבח, אם עלה לא ירד.

5) R. Gamliel says: "It is the burnt-offering upon its firewood on the altar": Just as a burnt-offering, which is fit for the altar, once it goes up, does not come down, so all things that are fit for the altar, once they go up, they do not come down.

המזבח מקדש Rashi 83a, s.v.

אפילו דבר פסול שעלה למזבח קדשו המזבח ליעשות לחמו ואין מורידין אותו.

Bemidbar 28:2

... את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו

Rashi 85b, s.v. משלה בהן האור

כל דהו יעלו דנעשו לחמו של אש

Inclusio of Chapter 9

M. 1	M. 7
המזבח מקדש את הראוי לו	כשם שהמזבח מקדש את הראוי לו, כך הכבש מקדש את הראוי לו. כשם שהמזבח והכבש מקדשין את הראוי להן, כך הפלים מקדשין:

Bavli 87a

תנו רבנן: הנוגע במזבח - אין לי אלא מזבח, כבש מנין? ת"ל: את המזבח, כלי שרת מניין? ת"ל כל הנוגע בהם יקדש (שמות ל', כט).

Shemot 30:27-29

(כז) ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת:

(כח) ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הפיר ואת כנו:

(כט) וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש:

Parallels Between Chapters 8-9 and Chapters 1-2

Chapter 8	Chapters 1-2
כל הזבחים שנתערבו... (m. 1)	כל הזבחים שניזבחו שלא לשמן (1:1) כל הזבחים שקיבל דמן זר... (2:1)
מה אם במקום שהמחשבה פוסלת בחוק לא עשה את המשואר כיוצא (12)	המהלך במקום שהוא צריך להלך המחשבה פוסלת (1:4) אם מחשבת המקום קדמה למחשבת הזמן פסול (2:5)
Chapter 9	Chapter 2
אלו אם עלו לא ירדו... ושנישחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו (2)	השוחט... לזרוק דמו בחוץ... פסול לזרוק דמו למחר... פיגול (2)
ושקיבלו פסולין וזרקו את דמו (2)	... שקיבל דמן זר, אונן, טבול יום, מחוסר בגדים, מחוסר כיפורים, ושלא רחוק ידיים ורגלים, ערל וטמא... (1)
ושנישפך דמה (2)	נישפך על הריצפה ואספו פסול (1)
... כך הכבש מקדש את הראוי לו (7)	נתנו על גבי הכבש... פסול (1)

